

talt, saa troer jeg, man kan vente, at den frie Concurrence ogsaa hos os vil vise sig helbringende paa dette Gebeet, om end ikke saa hurtigt og i det Omfang som i andre Lande. I de Lande nemlig, hvor Hesteavlens staaer høiest og er bedst, der paavirktes den ikke directe af Staten, men der paavirktes den kun ved privat Understøttelse. Som saadanne Lande skal jeg nævne England, Amerika og Arabien, om man vil, hvor der jo forøvrigt ingensomhelst Understøttelse gives. — Min Mening er ganske bestemt den, at man under de forhaanden værende Omstændigheder, da Staten ikke behøver at gaae løs paa at spørge Antallet af de Heste, der produceres i Landet, og da den ikke har nogen som helst Anledning til, saalænge vi staae paa det Kulturstandpunkt, hvorpaa vi nu staae, at gjøre Opoffrelse for at forbedre Besskaffenheden af de Heste, vi have — at der er Mange, der kunde ønske her i Landet at kunne faae Heste tilkjøbs af en anden Besskaffenhed end dem, man nu kan faae, det er en anden Sag — min Mening, siger jeg, er under disse Forhold den, at man forstaaeligvis bør forlade en Fremgangsmaade, der for Dieblisset ikke har Tillid og, saavidt jeg troer, ikke heller fortjener det, og gaae over til en anden Fremgangsmaade, som har Meningen for sig, og da der desuden ikke handles om nogen stor Sum, navnlig efter det Forslag, der indeholdes i Paragraphen, saa troer jeg, man roligt kan gjøre det. Skulde det vise sig, at de Præmieuddelinger, der finde Sted igjennem Landboforeningerne, ikke virke saa godt, som man haabede, eller hvis de endog skulde komme til at virke skadeligt, hvad jeg dog ikke troer vil blive Tilfældet, saa er det overmaade let at oprette et Landstutteri igjen, thi det kan skee blot derved, at man kjøber et vist Antal Hingste, det kan man gjøre, naar man vil, og naar man har Raad dertil. Jeg gjentager, at jeg under de forhaanden værende Forhold ikke kan Andet end tilraade, at man deels hæver Landstutteriet, fordi det ingen Tillid nyder, og deels fordi det heller ikke fortjener den, og at man gaaer over til at anvende en Deel af de Midler, som hidtil have været anvendte dertil, til Præmier, som gives Landboforeningerne i samme Forhold, som de selv tilskyde Midler.

J. Nielsen: Den høitagtede Minister har allerede gjort opmærksom paa de Vanskeligheder, man kommer ind paa, naar man ved Lov vil søge at ordne Landboforeningernes indre Anliggender. Det er denne Betragtning, som har gjort, at det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke har kunnet slutte sig til det Forslag, det ærede Fleertal har stillet under Nr. 10 til § 5 og de andre Paragrapher, som dermed staae i Forbindelse. I denne Henseende vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de Forslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har tilladt sig at stille under Nr. 4 og 8 i Betænkningen til §§ 2 og 3 i Lovudkastet. Foreløbigt skal jeg bemærke, at jeg er aldeles enig med det ærede Fleertal i, at Amtsraadet ikke ved Lov skal bemyndiges til at holde Heste. Mindretallet har derfor foreslaaet, at de 10,000 Rb., som i Lovudkastets § 11 ere foreslaaede overladte Amtsraadet til Indkjøb af Heste, skulde lægges sammen med de 7,600 Rb., der nævnes i Udcastets § 2, og derved ere vi komne til den Sum, der er opført i det af os under Nr. 4 stillede Forslag. Denne Sum have vi troet det rigtigst at stille til Landboforeningernes fuldstændigt frie Raadighed. Vi ere jo ganske enige med det ærede Fleertal om at arbejde hen til eet og samme Maal, men vi troe kun, at dette Maal kan naaes ad forskellige Veie. Vi ere ganske enige med det ærede Fleertal i, at hvad det, som ogsaa den ærede Ordfører har indtalt, især kommer an paa, det er at fremhjælpe Hesteavlens og fremhjælpe den ved de størst mulige Præmier; men vi have ogsaa den Tillid til de landøkonomiske Foreninger, at de, hvor der er Heste, hvis Ciere fortjene, at der ved Hjælp af det Tilskud, som Staten yder, bliver tildeelt dem større Præmier, end de landøkonomiske Foreninger ved deres egne Midler ere istand til at tilstaae, vil lade saadanne tilskyde dem. Ved at vise Foreningerne en saadan Tillid, troer jeg ogsaa, at deres Virkelyst vil blive vakt i høiere Grad, og at som Følge deraf deres Virksomhed ogsaa vil blive større, jo mere Raadighed de faae over de Midler, der saaledes blive dem tildeelte, og det er derpaa, det efter vor Betragtning især kommer an. Den væsentligste Nytté, som Huusdyravlens Ophjælpning skal have af de